Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 064 van 16 september 2026
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: **1. X (RvV X)**
handelend als wettelijke vertegenwoordiger van X, X, X en X
2. X(RvV X)

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat N. EL JANATI**
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, als wettelijke vertegenwoordiger van X, X, X, X (RvV X) en X (RvV X), die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2025.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de RvV-wet).

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 30 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 september 2026.

Gehoord de verslagen van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat N. EL JANATI verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 13 december 2018, dienen op 15 januari 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 13 december 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen houdende niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Na beroep vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 26 maart 2020, bij arrest nr. 234 499, de beslissingen van 13 december 2019. Op 30 juni 2020 neemt de commissaris-generaal opnieuw de beslissingen tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat).

1.2. Verzoekers dienen op 25 juli 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers worden uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: het CGVS). Op 24 mei 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissingen tot

weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep vernietigt de Raad op 17 december 2024, bij arrest nr. 318 746, voormelde beslissingen van 24 mei 2024.

1.3. Op 23 juni 2025 neemt de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen die aangetekend verstuurd worden en die bij de verzoekschriften gevoegd worden als stuk 1.

2. De rechtspleging

Eerste verzoeker, de heer H.S.B.H., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 344 829, is de vader van de overige verzoekers (wiens beroep ook gekend is bij de Raad onder rolnummer RvV 344 829), alsook van de verzoeker wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 344 826. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen zijn gebaseerd op dezelfde motieven die geleid hebben tot de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In hun verzoekschriften voeren verzoekers hetzelfde verweer aan.

Gelet op het geheel van deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat de twee beroepen een zodanige graad van samenhang vertonen dat het in het kader van een goede rechtsbedeling gepast voorkomt deze samen te voegen.

3. Het verzoekschrift

Verzoekers voeren de schending aan van artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 (het Kinderrechtenverdrag), van de artikelen 1 en 33 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 4 en 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (het Handvest), van de artikelen 4, 13, 15 en 21 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (de richtlijn 2011/95), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48 tot en met 48/5, 48/6, 48/7 en 57/6, 57/6/2, 57/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, van het beginsel van non-refoulement en van de kracht van gewijsde.

Verzoekers betogen dat het CGVS geen rekening gehouden heeft met het feit dat zij op grond van hun vluchtelingenstatus verkregen in Griekenland niet kunnen worden teruggestuurd naar Irak, tenzij die status wordt ingetrokken door de Griekse autoriteiten. Volgens hen kwam het aan het CGVS toe om, conform de beginselen van behoorlijk bestuur en de regels van de Dublin III-verordening, zich ervan te vergewissen of zij nog steeds bescherming genieten. Zij achten elke beoordeling ten aanzien van Irak niet relevant omdat zij er niet naar kunnen terugkeren en menen dat het onbegrijpelijk is dat het CGVS de situatie ten aanzien van Irak beoordeelt. Zij stellen dat dit des te meer onbegrijpelijk is nu de Raad reeds heeft geoordeeld dat het CGVS onvoldoende rekening gehouden had met hun erkenning als vluchteling in Griekenland. Zij verwijten de commissaris-generaal dezelfde redenering gehanteerd te hebben en alzo de autoriteit van de gezette rechtspraak te schenden. Zij verwijzen naar een arrest van het Europees Hof van de Rechten van de Mens in verband met het beginsel van kracht van gewijsde. Zij menen dat er sprake is van een wezenlijke onregelmatigheid die niet door de Raad kan worden hersteld.

Vervolgens stippen zij aan dat zij Griekenland verlaten hebben vanwege de uiterst moeilijke levensomstandigheden ter plaatse. De situatie van begunstigden van internationale bescherming is er volgens hen bijzonder precair. Volgens hen is er in de Europese rechtspraak al lang sprake van de grootste voorzichtigheid bij een terugkeer naar Griekenland. Zij verwijzen specifiek naar rechtspraak van de Nederlandse Raad van State, van het Oostenrijkse Grondwettelijk Hof, van de Duitse rechtscolleges en van de Zwitserse Federale Administratieve Rechtbank. Verzoekers kaarten aan dat de procedures voor de afgifte en verlenging van Griekse verblijfsvergunningen uiterst traag verlopen. Zij stellen geen informatie te hebben over de stappen die zij zullen moeten ondernemen na hun terugkeer. Een terugkeer naar Griekenland maakt volgens hen een schending uit van artikel 3 van het EVRM. Zij menen dat de opmerkingen die de Raad maakte in een arrest van 14 maart 2024 ten aanzien van Italië ook van toepassing zijn op Griekenland. Zij verwijten de commissaris-generaal geen rekening te houden met de jonge leeftijd van de minderjarige kinderen, die geen enkele band met Irak hebben. Zij stellen dat zij op coherente wijze de redenen van hun

vertrek uit Irak en vervolgens Griekenland uiteengezet hebben en dat daaruit duidelijk blijkt dat zij in België de internationale bescherming moeten kunnen krijgen.

4. Nieuwe stukken

4.1. Bij het verzoekschrift voegen verzoekers volgende stukken:

- Kopie van de Griekse verblijfsvergunning van het gezin;
- Kopie van het arrest nr. 318 746 van 17 december 2024 van de Raad;
- RSA, *Recognised refugees 2025: Access to documents and socio-economic rights*, 2025, met vermelding van de weblink;
- AIDA, *Country Report Greece, 2024*, met vermelding van de weblink;
- OSAR, *Aucune perspective en Grèce pour les personnes au bénéfice d'un statut de protection*, 2023, met vermelding van de weblink;
- RSA en Stiftung Pro Asyl, *Beneficiaries of international protection in Greece*, 2024, met vermelding van de weblink.

4.2. Op 21 augustus 2026 maakt de commissaris-generaal een pleitnota over, waarbij zij melding maakt van volgende stukken met vermelding van de weblink:

- UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*, januari 2024;
- EUAA, *Country Guidance Note: Iraq*, november 2024;
- COI Focus *Irak – Veiligheidssituatie*, 29 augustus 2025 (bijgewerkt);
- EUAA, *Country of Origin Report Iraq: Security situation*, mei 2024;
- EUAA, *COI Country Focus: Iraq*, oktober 2025;
- COI Focus *Irak – De invloed van de Iran-oorlog op de veiligheidssituatie in Irak*, mei 2026.

5. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

6. Beoordeling van de nood aan internationale bescherming

6.1. Het wordt niet betwist dat verzoekers een internationale beschermingsstatus genieten in Griekenland, alwaar zij blijkens de gegevens van hun dossiers werden erkend als vluchteling, zoals ook wordt vermeld in het feitenrelaas van de bestreden beslissingen en nogmaals bevestigd wordt in de verzoekschriften.

Er liggen geen concrete gegevens of verifieerbare elementen voor die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hen verleende status, noch bevatten de administratieve dossiers enige concrete aanwijzing in die zin. Verzoekers reiken evenmin enige elementen aan in die zin.

De commissaris-generaal heeft ervoor geopteerd om geen gebruik te maken van de mogelijkheid om de beschermingsverzoeken van verzoekers niet-ontvankelijk te verklaren vanwege de hen verleende beschermingsstatus in Griekenland. De nood aan internationale bescherming werd aldus beoordeeld ten aanzien van hun herkomstland, Irak. Waar verzoekers uitgebreid ingaan op de situatie in Griekenland, mist hun daaromtrent ontwikkelde betoog aldus iedere juridische en feitelijke grondslag.

6.2. Uit de motieven van de bestreden beslissingen blijkt wel degelijk, en dit in tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden in hun verzoekschriften, dat afdoende rekening gehouden werd met het gegeven dat zij reeds werden erkend als vluchteling in een andere EU-lidstaat. In de administratieve dossiers bevinden zich de Griekse asieldossiers. Op basis daarvan is de commissaris-generaal nagegaan op grond van welke elementen de Griekse autoriteiten verzoekers als vluchteling hebben erkend, waarna zij onderzocht heeft of en op welke wijze deze elementen een invloed zouden kunnen hebben op de beoordeling van hun in België ingediende verzoeken om internationale bescherming. Dergelijke handelswijze strookt met de rechtspraak van het Hof van Justitie, waarin geoordeeld wordt dat een bevoegde autoriteit van een lidstaat, wanneer zij geen gebruik kan maken van de geboden mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een verzoeker, aan wie een andere lidstaat reeds een dergelijke bescherming heeft verleend,

niet-ontvankelijk te verklaren omdat die verzoeker in die andere lidstaat een ernstig risico loopt dat hij wordt onderworpen aan een onmenselijke of vernederende behandeling, dat verzoek in het kader van een nieuwe procedure voor internationale bescherming opnieuw individueel, volledig en naar de actuele stand van zaken moet onderzoeken. In het kader van dat onderzoek moet deze autoriteit volgens het Hof echter ten volle rekening houden met de beslissing van de andere lidstaat om de aanvrager internationale bescherming te verlenen en met de elementen die deze beslissing ondersteunen (HvJ 18 juni 2024, C-753/22, QY tegen Bundesrepublik Deutschland (GK)). De informatie-uitwisseling met de autoriteit van de lidstaat die reeds de vluchtelingenstatus toekende, die deel van uitmaakt van deze verplichting, strekt ertoe de autoriteit van de lidstaat waar het nieuwe verzoek werd ingediend in staat te stellen haar onderzoek van het beschermingsverzoek met volledige kennis van zaken te kunnen voeren. De elementen die aan de grondslag lagen van de beslissing van de autoriteit van de eerste lidstaat die eerder dezelfde verzoeker om internationale bescherming als vluchteling erkende, zijn bijgevolg onderdeel van het geheel van elementen waarop het nieuwe beschermingsverzoek is gebaseerd en die door de commissaris-generaal op individuele, objectieve en onpartijdige wijze moeten worden onderzocht.

6.3. De commissaris-generaal oordeelde, mede rekening houdend met de motieven op grond waarvan de Griekse autoriteiten aan verzoekers de vluchtelingenstatus hebben toegekend, omtrent de door verzoekers ingeroepen vrees bij terugkeer naar Irak wat volgt:

“Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u in Irak een vrees koestert voor de sjiitische bevolking en dit zowel ten aanzien van uw kinderen als uzelf, omdat jullie zigeuners zijn (CGVS, p. 10, 17-18). Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit het Griekse asieldossier blijkt dat werd overgegaan tot een erkenning van de vluchtelingenstatus daar zij van mening waren dat jullie als zigeuners gelieerd worden aan het regime van Saddam Hussein en bijgevolg een risico op vervolging liepen gelet op de hoge mate van sektarisch geweld toentertijd (cfr. veiligheidssituatie Bagdad en Iraq van 9 november 2016). Tevens werd hieraan toegevoegd dat het behoren tot de sociale groep van zigeuners an sich ook een reden voor vervolging is, dit vanwege de hoge mate van discriminatie jegens deze bevolkingsgroep in Irak. (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 4).

Het CGVS is van mening dat de informatie waarop Griekenland zich destijds gebaseerd heeft correct was en de hieruit voortvloeiende beslissing hiermee in lijn lag. Echter dient opgemerkt te worden dat de veiligheidssituatie sedertdien sterk gewijzigd is en er bijgevolg niet zomaar meer aangenomen kan worden dat u en uw kinderen een reëel risico lopen op vervolging ten gevolge van het sektarisch geweld en het behoren tot de sociale groep van zigeuners. Dergelijke vrees dient u in concreto aan te tonen.

Het CGVS erkent dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat zigeuners in Irak het voorwerp kunnen uitmaken van discriminatoire maatregelen, maar benadrukt ook dat om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Hoewel uit de beschikbare informatie blijkt dat de situatie van de zigeuners in Irak precair is, kan er aldus niet gesteld worden dat het loutere feit zigeuner te zijn in Irak op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging en dit reëel risico op ernstige schade dienen in concreto te worden aangetoond. U brengt onvoldoende concrete op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat u in geval van terugkeer naar Irak persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U maakt dan ook niet aannemelijk dat er in uw hoofde sprake is van discriminatie die het leven in uw land van herkomst ondraaglijk maakt.

In de periode na de val van het baath regime in Irak werden zigeuners een tijdlang extra geviseerd door islamitische milities omwille van hun associatie met “immorele daden”. Er moet echter opgemerkt worden dat u na de afzetting van Saddam Hoessein in 2003 nog geruime tijd in Irak gewoond hebt, meer bepaald tot in het jaar 2015 (CGVS, p. 4). U stelt gedurende deze tijd nooit persoonlijke problemen gekend te hebben. U koestert louter een vrees jegens de gewone Iraakse bevolking omdat u zigeuner bent (CGVS, p. 16). U

verwijst naar het gegeven dat jullie, als zigeuners in Irak, telkens lastiggevallen werden door de bevolking of door de overheid, jullie hadden er geen vaste woonplaats omdat jullie weggejaagd werden (CGVS, p. 4). Echter blijkt tegelijkertijd wel uit uw verklaringen dat u over voldoende zelfredzaamheid beschikt. U had immers altijd onderdak in Irak en beschikte over elektriciteit door middel van een generator (CGVS, p. 4, 12, 14-15). Tevens is er de vaststelling dat u klaarblijkelijk voldoende financiële middelen had om het vertrek van u en uw vijf minderjarige kinderen te bekostigen. Dit wekt het vermoeden dat u perfect kon voorzien in uw basisbehoeften. Ook blijkt dat u zelfs nog gewerkt hebt als zanger in Irak terwijl dit zogenaamd verboden was (CGVS, p. 11). Dat u toen geen problemen ondervond, zet des te meer in de verf dat u geen risico loopt op vervolging in geval van een terugkeer naar Irak.

Tevens dient opgemerkt te worden dat u geen zicht biedt op uw netwerk in Irak. Zo legde u strijdige verklaringen af wat betreft de verblijfsplaatsen van uw familieleden. U verklaart niet te weten waar uw familieleden momenteel zijn (CGVS, p. 9). U beweert immers sedert 2015 geen contact meer te hebben met uw familieleden en stelt dat zij zich misschien bevinden in kamp Rashid, in Diwaniyah of ergens in het noorden van Irak waar zigeuners zitten. Dit is frappant gelet op uw eerdere beweringen. Tijdens uw eerste verzoek verklaarde u immers bij de DVZ, op 24 juli 2019, dat uw ouders, broers en zussen allemaal in Turkije woonden (Administratief dossier eerste verzoek – Verklaring DVZ, 13, 17). Nadat u gevraagd werd of uw ouders ooit in Turkije gezeten hebben stelt u dit niet te weten, doch acht u het niet onmogelijk dat zij daar zijn aangezien u gehoord hebt dat uw zus daar is (CGVS, p. 10). Het is bijzonder onlogisch dat u het ene moment stelt dat zij zich allemaal in Turkije bevinden, het volgende moment stelt dat u sedert 2015 niks van contact meer heeft met hen en dan tegelijkertijd beweert dat ze zich waarschijnlijk op een locatie voor zigeuners in Irak bevinden. Dat u zulke warrige verklaringen aflegt met betrekking tot de whereabouts van uw familieleden doet vermoeden dat u hier intentioneel geen zicht op
biedt. Bovendien kan verwacht worden dat u en uw familieleden net wel nauw contact zouden houden omdat jullie als zigeuners, althans volgens uw verklaringen, enkel elkaar hebben vanwege de discriminatie van de rest van de bevolking jegens jullie.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u wel degelijk erkend bent als Iraaks staatsburger (CGVS, p. 3). U en uw kinderen zijn in het bezit van Iraakse identiteitsdocumenten, alsook bent u er in geslaagd om in Irak paspoorten te verkrijgen voor u en uw kinderen alvorens uw vertrek (CGVS, p. 13). Mocht u, zoals u beweert, niet gezien worden als Irakees dan zou u niet in staat geweest zijn om voor u en uw kinderen op legale wijze Iraakse documenten te verkrijgen of om deze te laten vernieuwen (CGVS, p. 11-12).
Verder dient opgemerkt te worden dat uw gedrag niet te rijmen valt met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Zo stelt u tweemaal vrijwillig teruggekeerd te zijn naar Irak nadat u asiel had gevraagd in Duitsland en Oostenrijk (CGVS, p. 5). Dat u telkens besloot om terug te keren naar Irak, het land dat u ontvlucht had, is frappant en weinig ernstig indien u het leven daar werkelijk als ondraaglijk zou hebben ervaren. Dat u besloot om niet langer in Duitsland en Oostenrijk te blijven omdat zij daar zouden hebben gewild dat u afstand van uw kinderen zou nemen is weinig aannemelijk (CGVS, p, 4-5, 18). Het is daarenboven volstrekt onduidelijk waarom u besloot om terug te keren naar Irak vanuit Oostenrijk en Duitsland terwijl u evengoed naar een ander land had kunnen reizen met uw kinderen. U zou zichzelf heel wat tijd, moeite en geld bespaard hebben door gewoon naar een volgend Europees land te gaan. Dat u ervoor koos vrijwillig terug te keren naar Irak met uw kinderen bevestigt het vermoeden dat u en uw kinderen daar in werkelijkheid geen vrees hoeven te koesteren.

Het gedrag dat u later stelde getuigt evenmin van uw nood aan internationale bescherming. Nadat u een derde keer was vertrokken uit Irak, vroeg u asiel aan in Griekenland. Daar werd u in 2017 erkend als vluchteling maar u besloot daar niet te blijven. U reisde door naar België om hier asiel aan te vragen in 2019, zonder garanties te hebben wat betreft de uitkomst van zulk nieuw verzoek (CGVS, p. 6). Dit staat haaks op de gegrondheid en ernst van de nood aan internationale bescherming die u beweert te hebben. Een maand na uw verzoek in België bevond u zich dan weer in Oostenrijk en diende u daar een verzoek in (Administratief dossier eerste verzoek – EURODAC, NPO, p. 8-9). Vreemd genoeg stelt u sinds uw aankomst in België in 2018, het land nooit meer verlaten te hebben (CGVS, p. 6). Nochtans blijkt dat u op 30 juli 2020 ook nog in Frankrijk bent geweest en daar toen ook een verzoek indiende (Administratief dossier eerste verzoek – EURODAC). U bent dus tevens niet eenduidig wat betreft uw eerdere verblijfplaatsen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat u en uw kinderen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming lopen.

De door u voorgelegde documenten zijn niet bij machte om de door het CGVS bekomen appreciatie om te buigen. De originele identiteitsbewijzen van u en uw ex-vrouw en de fotokopieën van de identiteitskaarten van uw kinderen vormen enkel indicaties met betrekking tot jullie identiteit en Iraakse nationaliteit, dewelke niet betwist worden in deze beslissing."

Verzoekers' betoog, dat elke beoordeling ten aanzien van Irak niet relevant is omdat zij er niet naar kunnen terugkeren, mist iedere juridische grondslag. De commissaris-generaal dient immers, zoals reeds *supra* aangestipt, een individuele beoordeling te maken van de nood aan internationale bescherming ten aanzien van verzoekers' land van herkomst, zijnde Irak. Dat de commissaris-generaal in dit verband een gedegen beoordeling heeft gemaakt, blijkt afdoende uit een lezing van de bestreden beslissingen, zoals *supra* weergegeven. Gelet op de uiteenzetting *supra* kunnen verzoekers evenmin dienstig voorhouden als zou het loutere feit dat zij door de Griekse autoriteiten erkend werden als vluchteling volstaan om ook door de Belgische autoriteiten erkend te worden als vluchteling. Verzoekers tonen overigens niet aan waarop dergelijk betoog, laat staan welke wettelijke bepaling, gebaseerd is.

6.4. Waar verzoekers de commissaris-generaal verwijten geen rekening te houden met de jonge leeftijd van de minderjarige kinderen en evenmin met het feit dat zij geen enkele band met Irak zouden hebben, gaan zij eraan voorbij dat in de bestreden beslissingen wel degelijk gemotiveerd werd omtrent elk kind afzonderlijk.

Ten aanzien van eerste verzoekers kinderen - oftewel de overige verzoekers - wordt het volgende gemotiveerd:

"Jouw advocaat stipte tevens aan, in het dossier van Y. dat jullie, de kinderen, weinig tot geen uitstaans hebben met Irak; echter neemt dit niet weg dat de beoordeling van jullie verzoek om internationale bescherming altijd beoordeeld wordt ten aanzien van het land van nationaliteit, zijnde Irak in dit geval; Jij noch jouw vader maken aannemelijk dat een terugkeer naar Irak niet mogelijk zou zijn.

Tot slot sprak jouw advocaat, in het dossier van Y., ook over verwestering. Echter dient wat dit betreft opgemerkt te worden dat verwestersing in concreto aangetoond dient te worden, hetgeen hier niet het geval is. Het loutere gegeven zeer lang buiten jouw land van herkomst gewoond te hebben volstaat niet om te spreken van verwestersing (ziek ook supra in de beslissing van jouw vader)."

Ten aanzien van B.Z. werd nog bijkomend geoordeeld als volgt:

"dat je hier in België vrienden hebt en wil blijven studeren, heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen; Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming."

Ten aanzien van B.M.S.B. oordeelt de commissaris-generaal nog bijkomend wat volgt:

"*dat je hier in België vrienden hebt, heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen; Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming."*

Ten aanzien van B.H.S.B. oordeelt de commissaris-generaal nog bijkomend wat volgt:

"*dat je hier in België wil blijven studeren en werken heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen; Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming."*

Verzoekers beperken zich tot een algemene kritiek, zonder *in concreto* aan te duiden welke elementen zouden nopen tot een andersluidend beslissing. Zij brengen geen stukken aan, noch bij de verzoekschriften, noch middels een ander procedurestuk, die een ander licht zou kunnen werpen op de beoordeling van hun individuele situatie. Er zijn aldus geen elementen voorhanden om te besluiten dat de commissaris-generaal, op grond van de informatie aanwezig in de administratieve dossiers in deze fase van het geding, op onzorgvuldige wijze gehandeld zou hebben.

Gelet op het geheel van voorgaande kunnen verzoekers evenmin worden bijgetreden in hun kritiek als zou de commissaris-generaal de kracht van gewijsde geschonden hebben en het arrest met nr. 318 746 van 17 december 2024 met de voeten zou hebben getreden.

6.5. Verzoekers zijn afkomstig uit Bagdad. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de situatie aldaar niet van die aard is dat een burger die naar deze provincie terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico zou lopen toe worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347. Volgens de landeninformatie blijkt dat er willekeurig geweld plaatsvindt, maar

niet op een hoog niveau, waardoor een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou zijn in geval van terugkeer naar deze provincie. Dergelijke persoonlijke omstandigheden kunnen niet worden ontwaard uit het rechtsplegingsdossier te meer nu verzoekers geen enkele kritiek uiten in hun verzoekschriften met betrekking tot de door de commissaris-generaal gemaakte beoordeling in het kader van voormeld artikel 15, c) en zoals uiteengezet in de pleitnota. De motivering blijft aldus onverminderd overeind.

6.6. Uit een lezing van de administratieve dossiers en de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat verzoekers een vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maken. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend en tonen zij evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

6.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
K. VERKIMPEN	I. FLORIO